

Mirosław Jonakowski

Jeziernik, st. 4, gm. Ostaszewo, woj.
elbląskie, AZP 15-47/9

Informator Archeologiczny : badania 31, 140

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Recherches Archéologiques” i „Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

Janki Dolne, st. 11, gm. Horodło, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

JEZIERNIK, st. 4, gm. OSTASZEWO, WOJ. ELBLĄSKIE, AZP 15-47/9

- osada kultury pomorskiej (wczesna epoka żelaza, IV - II w. p.n.e.)
- osada kultury oksywskiej (młodszy okres przedrzymski, fazy A₂-A₃)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. Mirosława Jonakowskiego (PSOZ w Elblągu). Finansowane przez PSOZ w Elblągu. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 85,5 m².

Stanowisko położone jest na Żuławach, w odległości około 500 m na wschód od wsi, około 800 m na północny wschód od drogi Ostaszewo - Nowy Dwór Gdański. Pierwotnie niewielkie wyniesienie, zostało obecnie w znacznej części zniwelowane w wyniku długoletniej eksploracji piasku. Stanowisko zlokalizowane jest na zachodniej krawędzi piaśnicy.

Prace ratownicze, stanowiące kontynuację badań z 1996 r., miały na celu przebadanie i zabezpieczenie dalszej części zachodniej krawędzi piaśnicy oraz rozpoznanie stopnia zniszczenia pozostałej partii osady, poza bezpośrednim zasięgiem piaśnicy. Założono dwa wykopy badawcze: wykop V, usytuowany na krawędzi piaśnicy oraz wykop VI, usytuowany w nieznacznej odległości od krawędzi. W wykopie VI odsłonięto dwa poziomy osadnicze, oddzielone cienką (10-15 cm) warstwą akumulacyjną żółtego piasku.

Zlokalizowano łącznie 5 obiektów osadniczych: niewielkie palenisko z pierwszej fazy osady oraz wapiennik (ob. 2/97), częściowo zniszczony przez obryw piaśnicy, duży obiekt śmietniskowy z licznym materiałem ceramicznym i dwa mniejsze, mało charakterystyczne, z drugiej fazy osady. Z ciekawych znalezisk należy wymienić jedynie rozcieracz kamienny znaleziony w obiekcie kultury oksywskiej.

Osada w Jezierniku, st. 4, pomimo zniszczenia przeważającej jej części przez wieloletnie wybieranie piasku, w dalszym ciągu posiada duże walory poznawcze dla rejonu Delt Wisły, szczególnie w powiązaniu ze zlokalizowanymi w niewielkiej odległości (około 4 km) dwoma cmentarzyskami oksywsko-wielbarskimi w Lubieszewie, gm. Nowy Dwór Gdański, st. 1 i 2.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Elblągu.

Badania będą kontynuowane.

Kaczynos, st. 1, gm. Stare Pole, woj. elbląskie - patrz: neolit

Kamińskie, st. 1, gm. Orzysz, woj. suwalskie - patrz: wczesna epoka brązu

KANIE, st. II, gm. Brwinów, woj. warszawskie, AZP 59-64/13

- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (okres halsztacki)
- osada hutnicza kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski/okres wpływów rzymskich, fazy A₃/B)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski/okres wpływów rzymskich, fazy A₃/B)
- ślady osadnictwa z wczesnego średniowiecza (XII/XIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 26 do 27 kwietnia przez mgr. Marka Czarneckiego (Archeology and Art Warszawa), na zlecenie PSOZ. Finansowane przez inwestora prywatnego. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 0,35 ara.

Badania prowadzono na zachodniej krawędzi stanowiska (w pasie drogowym ul. Bajkowej, po jej zachodniej stronie). Wykop był rowem pod przyłącze gazu, szerokości 0,5 m i długości 70 m. Zaobserwowano następujące warstwy: 1 — piaszczysty humus (27 cm), 2 — piaszczysta, brązowoszara